

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 18 Νοεμβρίου,

Ἀνεγνώσθη τὸ σχέδιον νόμου περὶ ὑγειονομίῳν, τὸ ὁποῖον ἐπιδιορθωθὲν ἐνεκρίθη, καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, ὑπ' Ἀριθ. ΝΑ'. τοῦ κώδικος τῶν νόμων, μετὰ Προβουλευμάτος, διὰ νὰ ἐπικυραθῇ, ἂν ἐγκριθῇ.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 14,509, ἀποκριτικόν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ θέλει προσκαλέσει τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκομένους ὀπλαρχηγούς καὶ προκρίτους τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ τοὺς ὑποχρέωσιν, νὰ φέρωσι τοὺς ἀναλογούντας εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν στρατιώτας διὰ τὸ τακτικόν. Περί δὲ τῆς στρατολογίας ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου ἐνήργησεν ὅσα ἐκοινοποίησε, πρὸς τὸ Βουλευτικόν διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 1,060 Προβούλευμα.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 14,508, ἀποκριτικόν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ ἐξεδόθη ἡ ἀναγκαία διαταγὴ πρὸς τὴν ἐπὶ στρατολογίας τακτικῶν ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου διορισθεῖσαν βουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ πρὸς τὸν Κύριον Ἀδὰμ Δούκαν, μέλος τῆς ἐπὶ τῶν πολεμικῶν ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐν Σύρᾳ νοσοκομείου, διὰ τῆς ὁποίας λέγουσιν ὅτι ἡ συρροὴ πολλῶν δυστυχῶν καὶ ἀπόρων ὁμογενῶν εἰς τὰ ἐκεῖ τοὺς ἐκίνησεν εἰς συμπάθειαν, καὶ διὰ προαιρετικῆς συνεισφορᾶς τῶν ἀπεφασισάν νὰ κτίσωσιν ἐν νοσοκομείῳ· ἀλλ' ὁ πόρος αὗτος ἦτον μικρὸς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιχειρήματος· ὅθεν ἕκαμαν ἀπόφασιν, νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος ἐν ὅγδοον εἰς τὰ ἑκατὸν ἀπὸ ὅλων τὸν ἐμπορικὸν τῶν γύρων. Βλέποντες δὲ οἱ ἐπίτροποι ὅτι τὰ συναχθέντα ἔδαπανήθησαν, καὶ ὅτι οἱ συνυπογράψαντες ἔμποροι εἶναι ὀλίγοι τινές, παρακαλοῦσι, νὰ ὑποχρεωθῶσι κοινῶς οἱ ἔμποροι, νὰ συνεισφέρωσι κατὰ τὸ παρὰδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ νὰ διορίσῃ ἡ Διοίκησις πόσον σταθερὸν, ὅποιον ἐγκρίνει, διὰ νὰ ἔμδῃ εἰς πρᾶξιν τὸ φιλόανθρωπον τοῦτο ἔργον. Πόρος σταθερὸς ἐδιωρίσθη καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὡς καὶ εἰς Ναύπλιον, τὸ νὰ πληρόνεται ἀπὸ ὅλας τὰς πραγματείας ἐν τέταρτον τοῦ γροσίου εἰς τὰ ἑκατὸν· ἀπὸ δὲ τὸ σιτάρι ἕνας παρὰς εἰς τὸ κοιλόν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀραπισίτι, κριθάρι, καὶ λιπαρὰ φαγώσιμα ἡμισυς παρὰς

εἰς τὸ κοιλόν. Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ εἰσδήματα νὰ τὰ παρὰλαμβάνωσιν οἱ διορισθέντες παρὰ τῶν ἐμπορῶν ἐπίτροποι διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ νοσοκομείου. Ἐστάλη ἴσον τῆς ἀναφορᾶς μετὰ Προβουλευμάτος ὑπ' Ἀριθ. 1,065 εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 20 Νοεμβρίου,

Ἐπροβλήθη ὅτι, διὰ νὰ αὐξηθῇ τὸ τακτικόν, πρέπει νὰ αὐξήσῃ ἡ Διοίκησις καὶ τὸν μισθὸν τῶν στρατιωτῶν, καὶ νὰ προκηρύξῃ ὅτι θέλει περιθάλπει τὰς οἰκογενείας ἐκείνων τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποθάνει ὑπὲρ πατρίδος. Ἐδιωρίσθη ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κυρίους Κωνστ. Ζωγράφον, Στάμεν Στάϊκον, καὶ Δημάκην Ἱερομνήμονα, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, καὶ συσκεφθέντες μετ' αὐτοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν στρατιωτῶν, νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸ Σῶμα.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ λοιπῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου κατὰ τοῦ ἐπάρχου τῶν Κυρίου Ἰωάννου Λογοθέτου, ὅτι λαμβάνει δῶρα, ποδοκόπια παζάνομα, καταπατεῖ τοὺς νόμους, καὶ καταταρνανεῖ τὸν λαὸν τῆς ἐπαρχίας κ. τ. λ. Ἀπεφασίσθη, νὰ μετακληθῇ ὁ ἐπαρχος, καὶ δύο δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, διὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος. Ὅθεν ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν μετὰ Προβουλευμάτος.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Κατὰ τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ἐν Ναυπλίῳ ὁ ἐπίσημος στρατηγὸς Ἰ. Ῥοσαρόλλης Σκόρζας μετὰ βραχεῖαν ἀσθένειαν, καὶ κατέλιπε πολλὴν λύπην εἰς ὅσους τὸν ἐγνώριζαν.

Ὁ στρατηγὸς Ῥοσαρόλλης ἐγεννήθη ἐν Νεαπόλει τὴν 16 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν ἔτει 1775. Ἦτον υἱὸς τοῦ ἱππέως καὶ συνταγματάρχου Σεβαστιανοῦ Ῥοσαρόλλη, τοῦ ὁποίου πατὴρ ἦτον ὁ συνταγματάρχης Ἀνδρέας Ῥοσαρόλλης Ἰσπανός. Ἀρχισε δὲ νὰ ἀνατρέφῃται καὶ ἐκπαιδεύηται εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει τοῦ Σαλδατόρη λεγόμενον σχολεῖον τὴν 5 Νοεμβρ. 1787, καὶ ἐν ἔτει 1795 Μαΐου 7 ἐμδῆκε πρῶτον εἰς τὸ στρατιωτικόν· ἔχων δὲ τὰς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀναγκαίαν γνώσεις, καὶ ἐκ φύσεως ὦν ἐστολισμένος με πολλὰ προτεγήματα ἐπροχώρει ταχέως εἰς τὰ ἀξιώματα, καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν στρατηγίαν· ἐτιμᾶτο δὲ μεγάλως ἐπὶ τῶν διαφόρων

οικήσεων, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ ἐλθῇ ἡ πατρίς του. Ὡς στρατιωτικὸς ἔκαμε διαφόρους ἐκστρατείας, καὶ εἰς πολλὰς μάχας παρευρεθεὶς εὐδοκίμησε παραπολὺ, καὶ δωδεκάκις ἐπληρώθη· δις δὲ ἐχρημάτισε γενικὸς διδάσκαλος τῶν στρατευμάτων τῆς πατρίδος του, πρῶτον ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ Ναπολέοντος, καὶ δεύτερον ἐν ἔτει 1820, ὅτε ἠθέλησε καὶ ἡ Νεάπολις, μιμουμένη τὴν Ἰσπανίαν, νὰ λάβῃ ἐλεύθερον πολίτευμα.

Ὁ στρατηγὸς Ῥοσαρόλλης διὰ τὰς πολλὰς του πείρας καὶ στρατιωτικὰς γνώσεις ἐχρημάτισε καὶ συγγραφεὺς πολεμικῶς, καὶ μάλιστα δόκιμος. Ἀναγκασθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ πολλῶν ἄλλων ν' ἀφήσῃ τὴν πατριδα του Νεάπολιν, ἐπὶ τῆς ἐν ἔτει 1820 γενομένης εἰς αὐτὴν πολιτικῆς μεταβολῆς, ἀφ' οὗ τὰ Αὐστριακὰ ὅπλα ὑπερίσχυσαν, καὶ ἀνέβη πάλιν εἰς τὸν θρόνον τῆς Νεαπόλεως ὁ ἀποθανὼν βασιλεὺς Φερδινάνδος κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτικὸν σύστημα, κατέφυγεν εἰς ξένους τόπους, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Ζάκυνθον. Εἰς τὴν νῆσον ταύτην διατρέξων ἐλαβε διαφόρους προσκλήσεις παρὰ τῶν δουλευόντων ὑπὸ τὸν Ἰμπραήμ-πασσαν Ἰταλῶν, νὰ ὑπάγῃ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πολεμούντων ὑπὸ τὴν ἡμισέληνον τοὺς χριστιανούς Εὐρωπαίων, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀκρόασιν, οὔτε κατεδέχθη νὰ βλάψῃ τὸν τίμιόν του χαρακτῆρα, συναριθμούμενος εἰς τοὺς πολεμούντας τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ὡς καλὸς χριστιανὸς καὶ ἄκρος τῆς ἐλευθερίας λάτρης. Ὅθεν ἐπρόκρινε νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ συνταλαιπωρῆται μὲ λαὸν χριστιανὸν, ὑπὲρ ἐλευθερίας πολεμούντα, παρὰ νὰ τρυφᾷ ἀσιατικῶς δουλεύων Μωαμετανὸν, ἐχθρὸν πάσης ἐλευθερίας καὶ τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος. Λυπούμεθα ὅτι ἐστερήθη ἡ Ἑλλὰς τοιοῦτον ἄνδρα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς πολεμικὰς γνώσεις ἔπρεπε νὰ προσμένῃ πολὺ.

Ὁ στρατηγὸς Ῥοσαρόλλης ἐτάφη μὲ ὄλην τὴν λαμπρότητα, ὅσῃν αἱ περιστάσεις καὶ ὁ τόπος συγχωροῦσι. Τὸ τακτικόν μας στράτευμα ἐτίμησεν ἀποθανόντα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε πολλὰ νὰ ἐλπίζῃ ζῶντα, καθ' ὅλην τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν. Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς ἐσυντρόφευσαν τὸ λείψανον, ψάλλοντες τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν τάφον.

Ὁ μακαρίτης ἀφῆκε πέντε υἱούς ὀρφανούς, καὶ ἡ κληρονομία, τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν εἰς αὐτούς, εἶναι ἡ καλὴ ὑπόληψις, ἡ τιμιότης, τὸ φιλελεύθερον καὶ ἡ στρατιωτικὴ δόξα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου τῇ 19 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Γερμανίας φαίνεται ὅτι οἱ Κύριοι Ῥόσχης καὶ Βάσιγγτων ἔκαμαν πάλιν ἐν νέον κίνημα τόσον φρόνιμον ὅσον καὶ τὸ πρῶτον. Ἐπρότειναν εἰς τὸν Ἰμπραήμ-πασσαν ἀνακωχὴν· πλὴν, λέγει ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς, « ἀγνοοῦμεν, ἂν τοῦτο εἶναι ἀπὸ μέρους ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἢ μόνον ἀπὸ μέρους ἐνὸς κόμματος. » Δὲν ἔχομεν χρεῖαν νὰ εἰπωμεν πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ὁ Ἰμπραήμ-πασσας δὲν ἔδωκε

κάμμίαν προσοχὴν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην. Τὸ ἐπακόλουθον δελεῖ εἶναι ἰσως κάμμία διακήρυξις τοῦ Κ. Βάσιγγτων πρὸς ὅλας τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης. Εἶναι λυπηρὸν, νὰ καταντῇ κατὰ τινὰ τρόπον γελοιῶδες διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ ἀπάτην τινῶν κακῶς ὁργανισμένων κεφαλῶν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κινεῖ εἰς συμπάθειαν ὅλους τοὺς φρονίμους ἀνθρώπους. (*) (Courier)

Τῇ 1 Νοεμβρίου.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Νεοδωράκου (NEW-YORK) ἀναγγέλλουσιν ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦ Λόρδ Κόχραν, οἷτις ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν χωρὶς ἀδείας, ἠναγκάσθη τὸν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας νὰ ἐξαλείψῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ τῆς αὐτοκρατορίας του, καὶ νὰ τὸν στερήσῃ τῶν τιτλῶν τῶν τιμῶν, ὅσους ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρότερον. Ὁ Κύριος Ἰεννέτ (Jennett) χειροτονήθη ναύαρχος εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐνδόξου Λορόου. (Courier)

Ἀπὸ Παρισίων, τῇ 23 Ὀκτωβρίου.

(Ἀπὸ τοῦ Μονίτωρος.)

Εἷς ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις ἑλληνικοῦ Κομιτάτου ἔγραψε πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Ἀπὸ Βαλμοῦ, 7 Σεπτεμβρίου 1825.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὸ δυστυχὲς ἑλληνικὸν ἔθνος, παλεμούμενον πανταχόθεν, καὶ ἠναγκασμένον ν' ἀνθίσταται μόνον τοῦ εἰς τὰς ἡνωμένας τῶν Αἰγυπτίων καὶ Τούρκων δυνάμεις, ποτὲ δὲν εὐρέθη εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν. Πρέπει λοιπὸν οἱ φίλοι τῆς ἀνθρωπότητος, ὅποιασδήποτε γνώμης καὶ ἂν εἶναι, νὰ διπλασιάσωσι τὸν ζήλόν των, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὰς ὁποίας προαιροῦνται νὰ στείλωσιν εἰς αὐτὰ βοήθειας. Λόγος περὶ πολιτικῆς δὲν ἡμπορεῖ νὰ γενῇ εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν· εἴτε Μοναρχία, εἴτε Δημοκρατία ἠθελε κατασταθῇ ἡ Ἑλλὰς, ὀλίγον μᾶς μέλει· ὅ, τι πρέπει νὰ ζητήσωμεν εἶναι, τὸ νὰ μὴν γενῇ αὕτη ἔρημος, ἡ τάφος. Τὸ τέλος τῆς ἐφεινῆς ἐκστρατείας δελεῖ ἀποφασίσει, ἐὰν λαὸς ὁλόκληρος μέλλῃ νὰ ἐξολοθρευθῇ, νὰ ὑποδουλωθῇ, ἢ νὰ καγασταθῇ ἀνεξάρτητος καὶ χριστιανός. Θέλει εἶναι μία δύλευσις οὐσιώδης εἰς τὴν θρησκείαν καὶ εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἐὰν τὸ Κομιτάτον, τοῦ ὁποίου εἰσθε Πρόεδρος, δυνηθῇ νὰ βάλῃ εἰς ἔργον εὐθὺς ὅ, τι βραδύτερον δελεῖ πράξει. Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πέμψω 5,000 φράγκα, εἰς πληρωμὴν τῆς ἀπὸ 6,000 φράγ. συνδρομῆς μου, τα ὁποῖα ἔπρεπε νὰ πληρώσω εἰς ἕξ χρόνους. Ἐπειδὴ δὲ νέα τις συνδρομὴ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι χρησιμὸς εἰς τὸ Κομιτάτον, δέτω εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, Κύριε Πρόεδρε, 25,000 φράγ. παρὰ τῷ Κ. Ἰωῶν Ἀγερμάνφ. Ἐπιθυμῶ νὰ μεταχειρισθῇτε αὐτὴν τὴν ποσότητα μὲ τὸν ὁποῖον ἠθελετε κρίνει ἀρμοδιώτερον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος τρόπον. Θελῶ δὲ νομίζει ἐμαυτὸν εὐτυχῇ, ἐὰν τὸ ὄφρυον τοῦτο ἡμπορεσῇ ὁπωσ-

(*) Οὔτε ὁ στρατηγὸς Ῥόσχης καὶ ὁ Κύριος Βάσιγγτων ἐλαβόν ποτε τοιαύτην τόλμην, ὥστε νὰ προτείνωσιν εἰς τὸν Ἰμπραήμ-πασσαν ἀνακωχὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἑλλήνων· καθότι δὲν ἔχον κατὰ δικαίωμα εἰς τοῦτο· οὔτε ἀπὸ μέρους τῶν ἑλλήνων ἐγένε ποτε τοιοῦτον τι, καὶ οὔτε θέλει γενῇ. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι σταθερὰν ἀπόφασιν ἢ νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίδος διὰ τῶν ὀπλῶν, ἢ νὰ ἀποθάνωσιν ἐνδόξως. Ὁ Συντάκτης.

οὐκ ἀσυνεισφέρῃ εἰς τὴν λύτρωσιν αὐτοῦ τοῦ δυστυχισμένου θένους. Ὅποταν χρειασθοῦν νέαι βοήθειαι, ἡμπορεῖτε νὰ εἰ γνωστοποιήσῃτε, καὶ θέλετε μ' εὐρεῖ πάντοτε πρόθυμον συνδρομητὴν πρὸς χάριν ἐνὸς λαοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον λαμβάνω τὴν μεγίστην συμπάθειαν.

Χωρὶς τὴν τιμὴν, κτλ. κτλ.

Εὐνάργδος.

Τῇ 4 Νοεμβρίου.

Ἡ κόμη δὲν ἔγινε γνωστὸν ἕως τὴν τῶρα τίποτε περὶ τῶν διαπραγματευμάτων εἰς τὴν ἐν Παναμᾶ (α) συγκροτηθεῖσαν δημοκρατικὴν σύνοδον, τὴν διὰ τοῦ Βολιβίας προσκληθεῖσαν, καὶ συνεσταμένην ἀπὸ τῶν ἀπεσταλμένων παρὰ τῶν ἡγεμονικῶν Περουβίας, Χιλίας καὶ Κολομβίας, εἰς τὴν μεσημβρινήν Ἀμερικὴν τοποτηρητῶν, τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Γουατιμάλας εἰς τὴν ἀρκτῶαν Ἀμερικὴν, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐνωθῇ καὶ εἰς ἀπεσταλμένος παρὰ τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν τῆς ἀρκτῶας Ἀμερικῆς τοποτηρητῆς. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Καρχιδόνας (ἐν Κολομβίᾳ), αἰσθάνονται ἔφθασαν ἀπὸ Ἰαμαϊκῆς, ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἡ σύνοδος αὕτη ἀρχισεν ἤδη τὰς ἐργασίας της. Κατὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας, ὅλαι αἱ διὰ τῶν ἀπεσταλμένων τοποτηρητῶν συνελθοῦσαι εἰς τὴν σύνοδον ταύτην πολιτεῖαι συνεγγυῶνται ἀμοιβαίως τὴν ἐαυτῶν ὁλοκληρίαν, συμφωνοῦσι μίαν ἔμμονον συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν πρὸς ἀλλήλας, καὶ συνδέονται εἰς ἀπάντησιν πάσης ἐξωτερικῆς προσβολῆς, γινομένης ἐναντίον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν κατὰ μέρος τούτων πολιτειῶν, ὡς περὶ κοινῶν πραγμάτων πολέμουσων. Ἐκαμὴν προσέτι ὁμοφώνως τὴν ἀπόφασιν νὰ θεωρήσωσιν αἱ πολιτεῖαι αὗται τὸν ἱερόν τῶν Ἑλλήνων πόλεμον ὡς ἴδιον ἐαυτῶν, καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἴδια αὐτῶν πράγματα τὸ συγχωρήσουσι, θέλουσι δώσει εὐθὺς εἰς τὸ ἡρώϊκον αὐτὸ ἔθνος πᾶσαν βοήθειαν εἰς ὅπλα, εἰς χρήματα καὶ εἰς πλοῖα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ διάθεσιν αὐτῶν. (Constitutionnel)

Τῇ 5 Νοεμβρίου.

Ποῖος θέλει ὑπερασπισθῇ τοὺς Ἕλληνας, ἐν ᾧ τὴν σήμερον πολλαὶ ἐκ τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ἔχουσιν φιλικὰς σχέσεις καὶ ἀνταποκρίσεις μὲ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου, συγχωροῦσαι νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτὸν ἀξιωματικοὶ Εὐρωπαῖοι, νὰ κατασκευάζωνται δι' αὐτὸν εἰς τὰ ἴδια τῶν ναυπηγεῖα πλοῖα πολεμικὰ μεγάλα, καὶ τέλος νὰ συνδεδεῦνται οἱ θησαυροὶ τοῦ παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν στόλων Γενναῖοι τινὲς ἰδιῶται ἄνθρωποι, χωρὶς ὑποστήριγμα, χωρὶς μερικὴν προστασίαν κλημῆς διοικήσεως, ἐνόνουσι τὰς προσφορὰς τῶν, καταβάλλουσι κοινῶς τὸν ζῆλον καὶ τὰ προτερήματά των, καὶ δὲν ἀπελπίζονται παντελῶς περὶ τῆς εὐδοκίμησεως τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων. Εἶναι γνωστοὶ οἱ γενναῖοι ἄγῶνες τῆς Ἐταιρείας τῆς χριστιανικῆς Ἠθικῆς. Ἡ ἐλληνικὴ αὕτης ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν σήμερον νέον συγγραμμάτιον, φέρων τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, Περὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς παρούσης αὐτῶν

(α) Παναμᾶ, πόλις πλουσία καὶ ὡραία, εἰς τὸν διαχωρίζοντα τὴν ἀρκτῶαν Ἀμερικὴν ἀπὸ τῆς μεσημβρινῆς ἰσθμῶν. Ὁ Συντάκτης.

καταστάσεως ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀρτώδ. Ἡ πρόσκλησις αὕτη εἶναι ἀξιόλογος, διὰ τὰ ὁποῖα περιέχει εὐγενῆ αἰσθήματα, ἐκφρασμένα μὲ μεγάλην νοὺς εὐστοχίαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὸ ἀκόλουθον μόνον χωρίον. « Διὰ μόνον τὰ ἀδόμενα, ὅτι μία συμπάθεια ἀρχίτε νὰ ἐγγίξῃ τὰς καρδίας τινῶν ἡγεμόνων, καὶ τὸ συνειδὸς νὰ τοὺς τύπῃ διὰ τὴν ἀδράνειάν των, εἶδομεν μέγαν τινὰ διπλωματικὸν νὰ κάμῃ ἐπίτηδες περιήγησιν, ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ τοὺς ἐξορκίσῃ αὐτοπροσωπῶς ὅτι πρέπει ν' ἀναβάλωσιν ἀκόμη ἕνα χρόνον τὴν μεσολάβησίν των, ὧν βέβαιος ὅτι ἡ ἐφετεὶν ἐκστρατεία θέλει εἶσθαι ἡ τελευταία. Ταῦτα λέγων δὲν ἐννοεῖ ἄλλο ὅ διπλωματικὸς, παρὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἰμπραήμ-πασσα, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἔπρεπε, κατ' αὐτὸν, νὰ εἶναι ἡ ἐξουδένωσις τῶν Ἑλλήνων. Ἡ εὐγενὴς σύνοδος δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ εἰς τοιοῦτον ἀποχρῶντα λόγον, ὅθεν ὅλοι οἱ ἡγεμόνες ἀπεφάσισαν ἐκ συμφώνου νὰ εἶναι ἀμάλακτοι καὶ ἀκαμπτοι μέχρι τέλους. »

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει διατηρηθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ ἡ πολιτικὴ μιᾶς αὐτῆς, τὴν ὁποίαν εἶναι περιττὸν νὰ ὀνομάσωμεν, θέλει δυσφημισθῇ, καθὼς τὸ ἀξίζει. (Constitutionnel)

Τῇ 8 Νοεμβρίου.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τοῦ Συνταγματικοῦ.

Ἀπὸ Βερναμπόουκου (ἐν Βρασιλίᾳ) 10 Σεπτ. 1825.

Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι μία συνδρομὴ ἐγένετο ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων παρὰ τῶν Γάλλων ἐμπόρων καὶ τεχνιτῶν, κατοικοῦντων εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἡ συνδρομὴ αὕτη ἀνέβη εἰς 900 φράγκα, καὶ ἐστάλη εἰς τὸν ἐμπορικὸν οἶκον Λαφρίττ εἰς Παρισίους, διὰ νὰ παραδοθῇ πρὸς ὃν ἀνήκει. Ἡ ῥηθεῖσα συνδρομὴ ἐπροβλήθη, ἀρχισε καὶ ἐτελείωσε τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως σημειόνομεν ὅτι εἰς τόσον βραχὺ διάστημα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ἦτον ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν Γάλλων· διότι κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ μὴ συμμεθέξῃ τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου.

Μένω κ.τ.λ.

Αἰμὲ Φραδέλ.

Ἀπὸ Γερμανίας, τῇ 12 Ὀκτωβρίου.

(Ἀπὸ γράμματος μερικοῦ, ἐκ τῆς ἀνω Ἑλβας)

Μανθάνομεν ἀπὸ τῶν γραμμάτων τῆς 2 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀπὸ Πετρούπολεως ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων πολλαὶ αὐθεντικαὶ ἐπιστολαὶ πολλοῦ λόγου ἄξια ἀπὸ μέλους τοῦ Κυρίου Λεῖβεν (Lieven), πρέσβεως τῆς Ρωσσίας παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ πολὺ ἀξιόλογον τῶν αὐθεντικῶν αὐτῶν ἐπιστολῶν ἠνάγκασε τὸν Κύριον Κόμητα Νέσσελροδ, νὰ τὰς ἐξαποστείλῃ χωρὶς τινος ἀεγοπορίας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ταχυδρόμοι ἕκτακτοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπετάχθη μεγίστη ταχύτης, ἐστάλησαν πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ὁ αὐτοκράτωρ δρόμον. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι γνωστὸν ἤδη ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ διέτριψεν ὀλίγον καθ' ὁδόν, εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ ταχυδρόμοι οὗτοι ἐδυνήθησαν νὰ τὸν προσφθάσωσι, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὰς με-

ημδρινὰς ἐπαρχίας. Θεωρεῖται ὡς ἕξω πάσης ἀμφιστολίας, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος αὐθεντικαὶ ἐπιστολαὶ ἀναφέρονται εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τὰς μεταξὺ τοῦ Κ. Λεῖβεν καὶ τοῦ Κ. Κάννιγγ γενομένας συνδιαλέξεις.

Ἐγίνετο προσέτι λόγος καὶ περὶ αὐθεντικῶν ἐπιστολῶν πολλοῦ λόγου ἀξίον, αἱ ὅποιαι ἔφθασαν ἀπὸ Παρισίων εἰς Πετρούπολιν.

Κοινὴ γνώμη ἦτον εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην, ὅτι αἱ σημαντικώταται διαπραγματεῖαι, αἱ ὅποιαι φαίνεται ὅτι ἄρσαν νὰ γίνωνται μεταξὺ τῶν μεγάλων αὐλῶν, θέλουσιν υποχρεώσῃ τὸν αὐτοκράτορα, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ πολὺ προτιθέμενος παρ' ὅσον ἐστοχάζετο κατ' ἀρχάς. (1)

Ὡσαύτως, ἀπὸ Οὐλμ τῇ 26 Ὀκτωβρίου.

(Ἀπόσπασμα γράμματος μερικοῦ.)

Εἶναι ὀλίγος καιρὸς, ἀφ' οὗ οἱ Αὐστριακο-Τούρκοι τῶν ἀνατολικῶν μερῶν καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐνασχολοῦνται εἰς ἔκθεσιν σχεδίου, διὰ τοῦ ὁποῦ προσπαθοῦν νὰ λάβωσιν τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Αὐστριακῆς διοικήσεως, νὰ ἐξετάζωσι καὶ κρατῶσι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ὑποχρεόνοντες ἐν ταύτῃ τὴν διοίκησιν ταύτην εἰς τὸ νὰ διατάξῃ συμφάνως καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος περιπλεύσεως ναυτικῆς αὐτῆς μοίρας, διὰ νὰ κυριεύῃ ὅσα ἀπαντᾷ ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα. Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ των δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ διευθύνωσιν ἀναφοράς πρὸς τὴν διοίκησιν των, παραπινούμενοι ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας τῶν ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων, τὰ ὅποια κρατοῦσι, κατ' αὐτοὺς, ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα, φέροντα ἰδιοκτησίας Τουρκικᾶς, καὶ μεταχειριζόμενοι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν γίνονται ἀνεμποδίστως κύριοι τῶν ἰδιοκτησιῶν. Περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἔγιναν ἤδη πολλὰ λογοτριβαί. Οἱ Ἕλληνες ἐπιμένουν πάντοτε εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ὅτι ἐχθρὶ καὶ ἰδιοκτησίαι ἡμποροῦν νὰ λαμβάνωνται παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, καὶ ὅτι ἡ ὑπαρξὶς αὐτῶν τῶν ἰδιοκτησιῶν ἐπιφέρει ὡσαύτως καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ φέροντος αὐτὰς πλοίου. Οἱ Αὐστριακοὶ πράκτορες τοῦναντίον, καθὼς καὶ ὁ ναύαρχος τῆς Αὐστριακῆς μοίρας εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἔχον μόνον δὲν δέχονται αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, ὑπολαμβάνοντες, ὅτι, κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, πρέπει ν' ἀπονέμεται πάντοτε τὸ ἀνήκον σέβας εἰς τὴν σημαίαν, καὶ ὅτι ἡ σημαία σκεπάζει τὸ φορτίον· ἀλλὰ προχωροῦσι καὶ μακρύτερον ἀκόμη, διίσχυρίζόμενοι, ὅτι τὸ ἀξίωμα ἐφαρμόζεται καὶ εἰς πάντοτε εἶδους πολεμεφῶδια, τρόφιμα κτλ., τὰ ὅποια μολυνότι ἀνήκουσιν εἰς ἄλλο ἔθνος, σκεπάζονται ὡςτόσον ἀπὸ τὰς Αὐστριακὰς σημαίας.

Μέχρι τοῦδε ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης δὲν ἐξηγήθη, οὐδὲ ἔδωκεν ἐπισήμως διαταγὰς. Θέλομεν ἰδεῖ πῶς θέλει ζητήσει αὕτη νὰ δικαιολογήσῃ φανερά ὅτι κρυφίως πράττει, συγχωροῦσα εἰς τὰ πλοῖά της νὰ μεταφέρωσι στρατεύματα Τουρκικὰ, πυροβολικὰ ἐργαλεῖα, καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τοῦ

(1) Ἀπὸ ἰδιαιτέρων γραμμάτων μαθαίνομεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέστρεψεν εἰς Πετρούπολιν. Ὁ Συντάκτης.

πολέμου, εἰς τὰς θαλάσσας ἐκεῖνας, ὅπου παριστάνεται τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. Περιμένεται ὀγλήγορα μία ἀπόφασις τῆς Αὐστριακῆς Αὐλῆς περὶ τούτου τοῦ πράγματος· εἶναι δὲ πιθανὸν ὅτι δὲν θέλει γενῇ ἡ ἀπόφασις, πρὶν ἢ διοικήσῃ αὕτη γνωρίσῃ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον αἱ ἄλλαι δυνάμεις θέλουν πολιτευθῇ, καὶ τόσῳ πλέον, ὅσῳ τὴν σήμερον ἠξεύρομεν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις εἰς ὅσα ἐσχάτως ἐκαιοποιήσῃ πρὸς τὴν Αὐλὴν τῆς Βιέννης ἐπαραπονέθη διὰ τὴν παραδίασιν τῆς οὐδετερότητος ἀπὸ μέρους τῆς Αὐλῆς ταύτης, ἐπειδὴ τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα ἐχρησίμευσαν ἀδιακόπως εἰς μεταφορὰν στρατευμάτων καὶ πυροβολικῶν, τόσον διὰ τὸν στόλον τοῦ Καπετάν-πασσα, καθὼς καὶ διὰ τὸ στρατεῦμα τοῦ Ἰμπραήμ-πασσα εἰς Πελοπόννησον.

Ἡμποροῦμεν λοιπὸν νὰ προείπωμεν, ὅτι, εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, αἱ Αὐστριακο-Τούρκοι, ὅσοι μεταχειρίζονται τὸ ἐμπόριον εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη, ἠπατήθησαν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς των. Constitutionnel)

Ἀπὸ Πετρούπολεως τῇ 4 Ὀκτωβρίου.

Προχθὲς ἔφθασεν ἐδῶ ταχυδρόμος, στελλόμενος παρὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ ἡμετέρου πρέσβους. Αἱ αὐθεντικαὶ ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας ἔφερεν, ἐφάνησαν τόσον πολλοῦ λόγου ἀξίαι, ὥστε παρευθὺς ἐστάλησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τῇ 10 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Αὐστριακὸς πρέσβυς, Κύριος τοῦ Ὀττενφελς, καὶ ὁ Κόμης Γουίλλεμινὸτ, πρέσβυς τῆς Γαλλίας, ἔκαμαν ἐσχάτως πολλὰς συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Ρεῆς-ἑφέντη. Ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας φαίνεται ἀποφασιστικῶς ἐναντία εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὸ πολίτευμα τῶν πρακτόρων αὐτῆς εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη (Levante) ἀποδεικνύει τοῦτο κατὰ τινὰ τρόπον ἀναντίρρητον. Οἱ δύο πρέσβεις ἔλαβον παρὰ τῆς Πόρτας μίαν νέαν διαταγὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀποκατασταθῶσιν αἱ δύο ἡγεμονίαι τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν (Statu quo). Οἱ μπεσλὶ-ἀγάδες θέλουσι παύσει τὰς ἐργασίας των, καὶ ὅσα ὑπάρχουσιν εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους Τουρκικὰ στρατεύματα θέλουσιν ἀναχωρήσει. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἔδοθη τὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ πιστεύεται ἤδη ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐλθεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας.

(Ἐφημερ. τῆς Αὐγούστης.)

Ἀπὸ Παρισίων, τῇ 31 Ὀκτωβρίου.

Γράφουσιν ἀπὸ Ῥάμης ὅτι ὁ Κεφαλᾶς, ὅστις ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένος ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν ἐνωσιν τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς Γραικικῆς καὶ Λατινικῆς, ἐξωρίσθη ἐκ τῶν ὑπὸ τὸν Πάπαν τόπων. Φαίνεται ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ τυχοδιώκτης οὗτος δὲν ἀπεστάλη παρ' ἄλλου τινὸς εἰμὴ ἀφ' αὐτοῦ. (α) (L'Étoile)

(α) Εἰς τὸν ἀριθ. 3 τῆς ἐφημερίδος μας ἐκφράζομεν ἐπισήμως ὅτι ὁ Κεφαλᾶς δὲν ἦτον ἀπεσταλμένος παρὰ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως εἰς κανέν μέρους καὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἦτον αὐτάκλητος ἀπόστολος. Ὁ Συντάκτης.